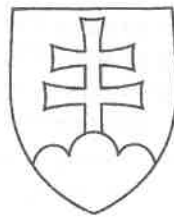

Príloha č. 1

Rozsudok Okresného súdu Prievidza, č. k. 10Cb/7/2019-522 zo dňa 9. júna 2022

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci žalobcu BFF Central Europe s.r.o. so sídlom v Bratislave, Mostová 2, IČO: 44 414 315, zast. LEAGLE s. r. o., advokátska kancelária so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Kuzmányho 3997, IČO: 36 856 509 proti žalovanému Nemocnici s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach, Nemocničná 581/2, IČO: 17 335 795, zast. JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou so sídlom v Martine, Pavla Mudroňa 26, o zaplatenie sumy 269.941,36 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 269.941,36 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.539,49 eur od 6.11.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.994,67 eur od 19.11.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.270,- eur od 19.11.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 298,50 eur od 20.11.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.077,71 eur od 27.11.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 225,70 eur od 28.11.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 198,- eur od 4.12.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.990,34 eur od 4.12.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.033,84 eur od 11.12.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.953,40 eur od 18.12.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 212,40 eur od 20.12.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 352,54 eur od 20.12.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.957,27 eur od 25.12.2016 do zaplatenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 778,56 eur od 2.1.2017 do zaplatenia

s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.408,33 eur od 8.1.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 738,13 eur od 8.1.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.880,74 eur od 15.1.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 498,53 eur od 15.1.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.341,86 eur od 22.1.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.295,21 eur od 29.1.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 447,60 eur od 31.1.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 99,40 eur od 31.1.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.773,88 eur od 4.2.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 351,40 eur od 8.2.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.325,38 eur od 8.2.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 508,57 eur od 8.2.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.098,72 eur od 13.2.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 345,75 eur od 15.2.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 591,81 eur od 15.2.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 933,76 eur od 19.2.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 200,42 eur od 28.3.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.710,48 eur od 22.5.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 634,- eur od 27.5.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.907,97 eur od 27.5.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.673,37 eur od 4.6.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.132,86 eur od 4.6.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.274,31 eur od 10.6.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 951,11 eur od 11.6.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.046,91 eur od 18.6.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.851,19 eur od 26.6.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 349,38 eur od 27.6.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.017,21 eur od 2.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 328,18 eur od 2.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 174,- eur od 9.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.393,91 eur od 9.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 557,30 eur od 10.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.807,82 eur od 16.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,13 eur od 19.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.039,61 eur od 22.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.913,93 eur od 23.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.301,77 eur od 24.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 27,61 eur od 25.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.270,73 eur od 30.7.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 243,60 eur od 2.8.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,34 eur od 2.8.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.032,71 eur od 6.8.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.075,87 eur od 13.8.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 115,06 eur od 16.8.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.384,92 eur od 20.8.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.758,88 eur od 27.8.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.312,89 eur od 3.9.2017 do zaplattenia

s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.967,55 eur od 3.9.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.092,13 eur od 3.9.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 174,- eur od 11.9.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.430,99 eur od 11.9.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.168,81 eur od 17.9.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.117,08 eur od 17.9.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.561,32 eur od 20.9.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.338,63 eur od 23.9.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.654,51 eur od 1.10.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 509,81 eur od 1.10.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 295,06 eur od 2.10.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.864,53 eur od 7.10.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 790,90 eur od 8.10.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 148,50 eur od 10.10.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.823,35 eur od 14.10.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.484,61 eur od 21.10.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.972,47 eur od 25.10.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 174,- eur od 4.11.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.080,05 eur od 5.11.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.083,34 eur od 11.11.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.264,41 eur od 19.11.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 418,48 eur od 19.11.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.417,71 eur od 26.11.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 174,- eur od 2.12.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.660,06 eur od 3.12.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.608,36 eur od 4.12.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.327,91 eur od 11.12.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.540,95 eur od 16.12.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.217,04 eur od 24.12.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 984,- eur od 24.12.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.387,57 eur od 31.12.2017 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 377,18 eur od 2.1.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.319,65 eur od 7.1.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.155,58 eur od 14.1.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 160,59 eur od 14.1.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 579,40 eur od 21.1.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.282,98 eur od 21.1.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 606,12 eur od 29.1.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 9.023,15 eur od 3.2.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.279,72 eur od 4.2.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 682,88 eur od 5.2.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.256,36 eur od 11.2.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 160,59 eur od 11.2.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 401,54 eur od 12.2.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 698,18 eur od 13.2.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.807,71 eur od 14.2.2018 do zaplattenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.726,83 eur od 14.2.2018 do zaplattenia

s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.566,52 eur od 18.2.2018 do zaplataenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 286,84 eur od 4.3.2018 do zaplataenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.253,41 eur od 11.3.2018 do zaplataenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 459,- eur od 14.3.2018 do zaplataenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.370,67 eur od 18.3.2018 do zaplataenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 977,15 eur od 26.3.2018 do zaplataenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.954,26 eur od 3.4.2018 do zaplataenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.646,85 eur od 3.4.2018 do zaplataenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 734,61 eur od 3.4.2018 do zaplataenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.886,73 eur od 4.4.2018 do zaplataenia
s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 471,77 eur od 22.1.2018 do zaplataenia a
paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur, všetko v lehote
30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet č. SK16 0900 0000 0050 2703 1408.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 80%, ktoré je p o v i
n n ý zaplatiť mu žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštalencie
samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplataenia pohľadávky v
sume 269.941,36 eur s príslušenstvom nadobudnutej zmluvou o postúpení pohľadávok č.
2018/04/46 zo dňa 17.4.2018, ktorá predstavovala nezaplataené faktúry, ktorými právny
predchodca žalobcu, spoločnosť INTRAVENA s.r.o. so sídlom v Prešove, fakturovala
žalovanému cenu za dodané lieky, liečivá a zdravotnícky materiál. Na trovách konania
žalobca uplatnil zaplataený súdny poplatok zo žaloby v sume 8.098,- eur a trovy právneho
zastúpenia.

2. Žalovaný žalobu nepovažoval za dôvodnú a navrhol ju zamietnuť. V odpore proti
platobnému rozkazu uviedol, že pohľadávky, ktoré žalobca nadobudol na základe zmluvy o
postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018 neboli postupiteľné podľa § 525 ods. 1
Občianskeho zákonníka z dôvodu, že ich nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia. V tejto
súvislosti poukázal na to, že má postavenie príspevkovej organizácie Trenčianskeho
samosprávneho kraja, hospodári s jeho majetkom za účelom poskytovania zdravotnej
starostlivosti a podľa § 87 ods. 4 Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných
celkov na majetok vo vlastníctve VÚC nemožno zriaďovať záložné právo, ani zabezpečovací
prevod práva, uskutočniť výkon rozhodnutia, konkurzné konanie a vyrovnacie konanie podľa
osobitných predpisov. Postúpenie pohľadávky žalobcovi považoval za postúpenie vykonané v
rozpore s ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zmluvu o postúpení pohľadávok č.

2018/04/46 zo dňa 17.4.2018 považoval za absolútne neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na základe čoho potom žalobca v súdnom konaní nebol aktívne vecne legitimovanou stranou sporu. Súčasne dal do pozornosti ust. § 6 ods. 3 Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov, z ktorého vyplýva, že správca nemôže nadobúdať majetok, ktorý spravuje pre VÚC, do vlastníctva a tento majetok zostáva i naďalej majetkom VÚC. Žalovaný bol ako príspevková organizácia zriadený len na výkon zdravotnej starostlivosti a nie na iné účely, na základe čoho je vylúčené, aby na majetok v správe žalovaného, ktorý je vo vlastníctve VÚC, bol vedený výkon rozhodnutia, čo vyplýva z § 8 ods. 4 Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov. Zastával názor, že ak žalovaný hospodári len s majetkom VÚC, nemôže byť ani pohľadávka uplatnená voči nemu žalobcom postihnutá výkonom rozhodnutia. Súčasne poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. III ÚS/658/2017, v ktorom boli potvrdené právne závery rozsudku NS SR vo veci sp. zn. 3Cdo/2/2016 z hľadiska ústavnoprávneho. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie pléna ÚS SR 111/2001 zo dňa 4.7.2012, ktorý sa týkal exekučnej imunity. Otázkou exekučnej imunity sa zaoberal aj ESELP riešiaci sťažnosť č. 35763/97 vo veci Al Adsani versus Spojené kráľovstvo, čo konštatoval v spomínanom rozhodnutí ÚS SR. Na trovách konania uplatnil trov právneho zastupovania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že obrana žalovaného je rovnakou procesnou obranou akú bežne používajú nemocnice v postavení dlžníka v snahe vyhnúť sa plneniu svojich záväzkov voči novému veriteľovi. Takúto argumentáciu podľa žalobcu súdy neberú do úvahy, napr. v rozsudku Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 35Cb/219/2016 sa súd vyporiadal s obranou žalovaného tak, že konštatoval, že "pokiaľ ide o nemožnosť postúpenia pohľadávok majúcich verejnoprávny charakter, v danom prípade jednoznačne ide o pohľadávky vzniknuté na základe súkromnoprávneho záväzku vzťahu medzi dvomi subjektami v rovnoprávnom postavení založeného kúpnyimi zmluvami podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Zákaz postúpenia verejnoprávnych pohľadávok sa týka výlučne pohľadávok, ktoré vznikli z výkonu verejnej moci, ktorá bola príslušnému subjektu zverená na základe zákona, napr. dane, poplatky, pokuty. Právo inkasovať platbu je tu výhradne zverené subjektu, ktorého postavenie ustanovuje všeobecne záväzný predpis a ktorý viazaný ústavnou zásadou vyjadrenou v ust. § 2 ods. 2 Ústavy SR. Osobitné ustanovenia týkajúce sa postúpenia pohľadávok voči príspevkovým organizáciám, ktorou je aj žalovaný, právny poriadok SR podľa neobsahuje." Žalobca ďalej argumentoval tým, že postúpiť možno akúkoľvek pohľadávku a nie je možné postúpiť iba tie, ktorých postúpenie vylučuje Občiansky zákonník v § 525 ods. 1, prípadne iný všeobecne záväzný predpis alebo dohoda účastníkov, ktorá takéto postúpenie vylučuje. Pod pohľadávkami, ktoré nemôžu byť predmetom postúpenia z dôvodu, že nemôžu byť postihnuté výkonom rozhodnutia, zákon podľa vyjadrenia žalobcu rozumie pohľadávky verejnoprávneho charakteru, akými sú dane, zdravotné odvody, pokuty, penále, zvýšenia dane, teda príjmy štátneho rozpočtu, štátnych fondov, kde spoločnou črtou je, že štát tu dominuje ako subjekt, ktorý povinnosť platiť poplatok ukladá adresátovi zákonom. Za pohľadávky verejnoprávneho charakteru, ktoré nemôžu byť postihnuté výkonom rozhodnutia, nie je možné podľa žalobcu považovať akékoľvek pohľadávky, ktoré vznikli z konania príspevkovej organizácie, ktorej základným predmetom podnikania je poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018 boli pohľadávky voči žalovanému z titulu dodania tovaru, išlo o pohľadávky z obchodnozväzkového vzťahu, ktorých postúpenie

zákon podľa žalobcu nijakým spôsobom nevylučuje, na základe čoho mal žalobca aktívnu vecnú legitimáciu na podanie predmetnej žaloby.

4. Žalovaný argumentoval tým, že predovšetkým tak, ako vyplýva aj zo žalobcom predloženého rozsudku Okresného súdu Košice II. zo dňa 13. 03. 2019 sp. zn. 35Cb/219/2016, súd nie je viazaný rozhodnutiami, resp. právnymi názormi súdov rovnakého stupňa. Navyše priamo z odôvodnenia samotného rozhodnutia vyplýva, že v obdobných právnych veciach (vedených na totožnom súde pod sp.zn. 38Cb/136/2014 a 33Cb/101/2016) sa súd priklonil k procesnej obrane žalovaného s tým, že považoval zmluvy o postúpení pohľadávok za absolútne neplatné pre ich rozpor s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, čo malo za následok rozhodnutie o zamietnutí žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Žalobca právnou polemiku o námietkach žalovaného posúval do roviny, že zo strany žalovaného ide snahu vyhnúť sa plneniu svojich záväzkov. Žalovaný ako zásadnú otázku v konaní vnímal otázku, či realizované postúpenie pohľadávky je platným právnym úkonom a či je žalobca veriteľom pohľadávky. Postúpenie pohľadávok, ktoré nemôžu byť postihnuté výkonom rozhodnutia je podľa žalovaného neplatné, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva to tvrdenie žalobcu, že pod takýmito pohľadávkami zákon rozumie len pohľadávky akými sú dane, zdravotné odvody, pokuty, penále, zvýšenia dane alebo príjmy štátneho rozpočtu, štátnych fondov, kde spoločnou črtou je, že štát tu dominuje ako subjekt, ktorý povinnosť platiť poplatok ukladá adresátovi tejto povinnosti zákonom. Pohľadávky, u ktorých je platné postúpenie v zmysle ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka vylúčené, sú podľa názoru žalovaného aj tie, u ktorých výkon rozhodnutia vylučuje aj osobitný právny predpis. Žalovaný opätovne zdôraznil, že má postavenie príspevkovej organizácie samosprávneho kraja, pričom nakladanie s majetkom, ktorý mu bol zverený na účely zdravotnej starostlivosti, je upravené osobitným Zákonom č. 446/2001 Z. z. o majetku samosprávneho kraja, ktorý v § 8 ods. 4 priamo vylučuje možnosť výkonu rozhodnutia na tento majetok. Trval na tom, že pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia na základe uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi žalobcom a spoločnosťou INTRAVENA s.r.o., je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka k § 8 ods. 4 Zákona č. 446/2001 Z. z..

5. Strany sporu sa na pojednávanie neustanovili. Osobne prítomní právni zástupcovia strán pojednávanie z dôvodu neprítomnosti strán sporu odročit' nežiadali, preto súd vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, v súlade s ust. § 180 CSP.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018, zoznamu postúpených pohľadávok z čl. 13 až 15 spisu, z čl. 17, 18 spisu, zriaďovacej listiny žalovaného zo dňa 29.11.1991, rozhodnutia o zmene zriaďovacej listiny žalovaného zo dňa 26.2.2001 a dodatku č. 1 k zriaďovacej listine zo dňa 2.1.2003, dodatku č. 2 k zriaďovacej listine zo dňa 24.9.2018, faktúr z čl. 33 až 57 spisu, z čl. 77 až 115 spisu, z čl. 117 až 122 spisu, odporu proti platobnému rozkazu z čl. 60 spisu, rozhodnutí všeobecných súdov SR založených žalovaným do spisu na čl. 62 až 72, písomného vyjadrenia žalovaného vo veci zo dňa 29.7.2019, písomného vyjadrenia žalobcu vo veci zo dňa 3.3.2020, listinných dôkazov založených žalovaným do spisu na čl. 190 až 199, súdnych rozhodnutí založených žalobcom do spisu na čl. 251, daňových a účtovných dokladov žalovaného založených žalobcom do spisu na čl. 291 až 297, súdnych rozhodnutí založených žalobcom do spisu na čl. 298 až 325, písomného vyjadrenia žalovaného vo veci zo dňa 22.5.2020, LV č.

4108 a č. 53, k.ú. Bojnice, písomného vyjadrenia žalobcu vo veci zo dňa 10.10.2020, výročnej správy žalovaného za rok 2019 a príloh vrátane súvahy, výkazu ziskov a strát, certifikátu kvality z čl. 368 až 384, písomného vyjadrenia žalovaného vo veci zo dňa 25.1.2021, odpovede MF SR zo dňa 5.8.2020, Zásad hospodárenia s majetkom TSK z čl. 398 až 414, rozsudkov OS Prievidza č.k. 11Cb/9/2019-302 zo dňa 18.12.2020, 11Cb/10/2019 zo dňa 29.9.2020, 18Cb/7/2020-214 zo dňa 22.10.2021, písomného vyjadrenia žalobcu vo veci zo dňa 12.5.2022, výpisu žalovaného zo živnostenského registra, účtovných závierok žalovaného k 31.12.2020 a k 31.12.2021, ostatných listinných dôkazov v spise založených a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Faktúrami z čl. 33 až 57 spisu, z čl. 77 až 115 spisu, z čl. 117 až 122 spisu, ktoré tvoria prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018 (čl. 13, 14 spisu), spoločnosť INTRAVENA s.r.o. so sídlom v Prešove fakturovala žalovanému na základe jednotlivých objednávok cenu za dodané lieky, liečivá a zdravotnícky materiál v celkovej sume 269.941,36 eur. Žalovaný v lehote splatnosti faktúry nezaplatil.

8. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018 spoločnosť INTRAVENA s.r.o. so sídlom v Prešove ako postupca postúpila žalobcovi ako postupníkovi pohľadávky voči žalovanému špecifikované v Prílohe č. 1 k zmluve v celkovej výške 269.941,36 eur. Súčasťou zmluvy o postúpení pohľadávok je aj Príloha č. 1, v ktorej je špecifikovaný zoznam postúpených pohľadávok. Príloha č. 2 k zmluve obsahuje oznámenie o postúpení pohľadávok, ktorým postupca oznámil žalovanému, že postúpil postupníkovi pohľadávky v celkovej výške 269.941,36 eur. Zoznam faktúr, na základe ktorých vznikli postúpené pohľadávky, boli prílohou tohto oznámenia. Žalovaný oznámenie o postúpení pohľadávok prevzal dňa 20.4.2018. Z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že žalobca, ktorému boli pohľadávky postúpené Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018 od 1.5.2018 zmenil obchodné meno z Magellan Central Europe s.r.o., pod ktorým je označený ako postupník v zmluve o postúpení pohľadávok, na BFF Central Europe s.r.o..

9. Žalovaný do spisu založil listinné dôkazy, z obsahu ktorých súd zistil, že:

10. Zo Zriaďovacej listiny žalovaného vydanéj Ministerstvom zdravotníctva SR dňa 29.11.1991 vyplýva, že s účinnosťou od 1.1.1992 bola zriadená štátna príspevková organizácia s právnou subjektivitou s názvom „Nemocnica s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach, Ul. Nemocničná 2, IČO: 17335795 na dobu neurčitú. Organizácia Nemocnica s poliklinikou Prievidza bola zapojená na štátny rozpočet SR prostredníctvom Ministerstva zdravotníctva SR. Predmetom činnosti bolo poskytovanie ambulantnej a ústavnej liečebno-preventívnej starostlivosti.

11. Rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 26.2. 2001 došlo k zmene zriaďovacej listiny Nemocnice s poliklinikou Prievidza s účinnosťou od 1.3. 2001 v časti upravujúcej predmet činnosti tak, že za slovami „liečebno-preventívnej starostlivosti“ sa pripojila čiarka a text „záchranej zdravotnej služby a dopravnej zdravotnej služby“.

12. Dodatkom č.1 k Zriaďovacej listine Nemocnice s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach, Ul. Nemocničná 2 sa zriaďovacia listina zmenila v časti zriaďovateľa tak, že s

účinnosťou od 1.1. 2003 sa zriaďovateľom stal Trenčiansky samosprávny kraj so sídlom v Trenčíne.

13. Dodatkom č. 2 zo dňa 24.9.2018 k zriaďovacej listine žalovaného sa zmenila a doplnila zriaďovacia listina s účinnosťou od 25.9.2018 tak, že sa doplnila o text, ktorý znie:

"Dozorný orgán je kontrolný útvar zriaďovateľa, ktorý dohliada na činnosť príspevkovej organizácie, na výkon pôsobnosti štatutárneho orgánu, uskutočňovanie činnosti nemocnice a ktorý vykonáva kontrolu hospodárenia, zmluvnej a účtovnej dokumentácie a tiež kontrolu dodržiavania ozdravného plánu organizácie." V ďalšej časti boli uvedené činnosti dozorného orgánu.

14. Z listu vlastníctva č. 4108, k.ú. Bojnice zo dňa 14.4.2020 vyplýva, že Trenčiansky samosprávny kraj so sídlom v Trenčíne je vlastníkom parc. č. 1057/21 o výmere 858 m², ostatná plocha, parc. č. 1579/103 o výmere 29 m², ostatná plocha; Nemocnica s poliklinikou Prievidza, so sídlom Bojnice, Nemocničná 2 je správcom týchto nehnuteľností. Z listu vlastníctva č. 53, k.ú. Bojnice vyplýva, že Trenčiansky samosprávny kraj so sídlom v Trenčíne je vlastníkom pozemkov, ktoré sú buď zastavaná plocha, nádvoria, ostatná plocha a stavby - budovy, slobodárne, pavilóny, sklady, garáže, trafostanice, sklad odpadov, vstupná budova, kotolne, patológia, hospodárskej budovy, ktoré spravuje Nemocnica s poliklinikou Prievidza so sídlom Bojnice, Nemocničná 2. V časti „C“ - ťarchy sú zapísané vecné bremená.

15. Žalovaný do spisu založil stanovisko Ministerstva financií SR zo dňa 5.8.2020 týkajúce sa usmernenia k možnosti nadobúdania majetku správcom do svojho vlastníctva a k tomu, či výnosy, ktoré nadobúda pri správe tohto majetku, ale najmä z tzv. vedľajšej činnosti sú príjmom samosprávneho kraja alebo správcu. MF SR v stanovisku odkazuje na § 6 ods. 1 Zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov, podľa ktorého hospodári vyšší územný celok so svojím majetkom samostatne alebo prostredníctvom správcu majetku vyššieho územného celku, ktorým je jeho rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zriadená podľa z. č. 523/2004 Z. z. - o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších zmien a doplnkov. Ministerstvo poukázalo na § 6 ods. 3 cit. zákona, podľa ktorého správca nemôže nadobúdať majetok do svojho vlastníctva. Majetok, ktorý správca nadobúda je vlastníctvom vyššieho územného celku. Ďalej konštatovalo, že správca je právnická osoba, ktorá len spravuje majetok vyššieho územného celku a keďže majetkom vyššieho územného celku sa stáva aj majetok, ktorý takýto správca nadobúda, vlastníctvom vyššieho územného celku je nielen majetok, ktorý mu bol zverený do správy, ale aj majetok, ktorý príspevková organizácia vyššieho územného celku nadobúda vlastnou činnosťou (vrátane tzv. vedľajšej činnosti). Príspevková organizácia môže vykonávať so súhlasom zriaďovateľa podnikateľskú činnosť nad rámec hlavnej činnosti, pre ktorú bola zriadená, iba ak plní úlohy určené zriaďovateľom. Podľa § 24 ods. 7 Zákona o rozpočtových pravidlách príspevková organizácia uhrádza výdavky na prevádzku, opravy a údržbu hmotného majetku, ako aj na obstaranie hmotného a nehmotného majetku z vlastných zdrojov a príspevku od zriaďovateľa, pričom vlastné zdroje používa prednostne. Za vlastné zdroje príspevkovej organizácie možno považovať akékoľvek príjmy príspevkovej organizácie, napríklad príjmy z jej činnosti, vrátane podnikateľskej činnosti, príjmy od iných subjektov formou grantov, darov a podobne.

16. Žalovaný poukázal na to, že majetkom samosprávneho kraja je aj ten majetok (veci, práva a majetkové hodnoty), ktorý jeho správca nadobudol pri svojej činnosti - či už hlavnej (v prípade žalovaného pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti) alebo vedľajšej (pri výkone podnikateľskej činnosti). Z tohto dôvodu záver žalobcu, že časť majetku nadobudnutého v rámci činnosti správcu a to konkrétne príjmy, či niektoré finančné prostriedky (ktoré navyše žalobca nesprávne a v konečnom dôsledku nekonkrétne označuje ich účtovnými kategóriami: "obežný majetok", či "finančný majetok") sú majetkom žalovaného, považoval za nesprávny. Konštatoval, že na základe žiadneho právneho predpisu (ani žiadnym spôsobom výkladu) nemožno dospieť k záveru, že práve tieto žalobcom označené majetkové hodnoty by mali mať iný režim ako ostatný majetok, s ktorým žalovaný hospodári. Práve naopak, žalovaným spravovaný majetok (bez ohľadu na to, či ide o zverený do správy alebo získaný následne činnosťou správcu) je ako celok vlastníctvom jeho zriaďovateľa, nie správcu. V tejto súvislosti predložil Zásady hospodárenia s majetkom Trenčianskeho samosprávneho kraja, ktoré podľa jeho názoru spochybňujú argumentáciu žalovaného o vlastnom majetku žalovaného (v čl. IV, bod 5 a čl. IV, bod 1 písm. e/). V citovanom článku sa uvádza, že TSK nadobúda majetok do svojho vlastníctva aj vlastnou podnikateľskou a investičnou činnosťou, resp. činnosťou správcu a správca majetku nemôže nadobúdať majetok do svojho vlastníctva a majetok, ktorý nadobúda, je vždy vlastníctvom TSK. Správca vykonáva právne úkony pri nadobúdaní a správe majetku TSK v mene TSK.

17. Z listinných dôkazov predložených žalobcom súd zistil, že:

18. Z listiny označenej ako Vedľajšia hospodárska činnosť (čl. 297 spisu) vyplýva, aké činnosti na základe živnostenských oprávnení vykonáva NsP Prievidza vo vedľajšej hospodárskej činnosti vo svojich zariadeniach. Ide o nasledovné oblasti: spaľovanie a zneškodňovanie nebezpečných odpadov, stravovanie, ubytovanie za poplatok.

19. Podľa Súvahy k 31.12.2018 celkový majetok žalovaného predstavoval sumu 15.868.591,52 eur netto, z toho neobežný majetok v sume 11.123.550,61 eur netto, dlhodobý hmotný majetok predstavoval sumu 11.021.957,41 eur netto, z toho hodnota pozemkov sumu 540.868,53 eur, hodnota stavieb sumu 4.291.878,43 eur, hodnota samostatných hnutelných vecí a súbory hnutelných vecí sumu 1.952.546,43 eur. Hodnota obežného majetku žalovaného predstavovala sumu 4.741.864,27 eur. Hodnota finančných účtov žalovaného predstavovala sumu 565.035,94 eur.

20. Z Výkazu ziskov a strát k 31.12.2018 vyplýva, že tržby za vlastné výkony a tovar žalovaného predstavovali sumu 23.477.137,05 eur, ktoré tvorili tržby z predaja služieb. Ostatné výnosy z prevádzkovej činnosti žalovaného predstavovali sumu 11.762.871,40 eur. Uvedené údaje sú z roku, kedy bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok. Súčasne z výpisu zo živnostenského registra žalovaného vyplýva, že od roku 1992 žalovaný vystupuje ako podnikateľský subjekt v 7 živnostiach, v ktorých dosahuje príjmy.

21. Z výpisu zo živnostenského registra žalovaného bolo zistené, že žalovaný je zapísaný v živnostenskom registri pod obchodným menom Nemocnica s poliklinikou so sídlom v Bojniciach a má pridelené IČO: 17335795. V predmete podnikania je uvedené poskytovanie ubytovania na slobodárni, podnikanie v oblasti nakladania s nebezpečným odpadom, podnikanie v oblasti nakladania s odpadmi, verejné a závodné stravovanie,

prenájom nehnuteľností, prevádzkovanie bazéna a sauny pre verejnosť a prevádzkovanie parkovacieho systému.

22. Z listiny označenej ako Poznámky k 31.12.2019 okrem iného vyplýva, že žalovaný vykonáva podnikateľskú činnosť. V čl. III. označenom ako Informácie o údajoch na strane aktív súvahy pod bodom B 1. - Pohľadávky, sú uvedené pohľadávky voči odberateľom v sume 4.026.280,83 eur netto a z popisu pohľadávky je zrejmé, že najvýznamnejšie sú pohľadávky voči zdravotným poisťovniam. Pod bodom B 2. - Finančný majetok, sú uvedené ceniny k 31.12.2018 v sume 1.193,90 eur a v sume 360,02 eur k 31.12.2019, finančné prostriedky na bankových účtoch k 31.12.2018 v sume 563.842,04 eur a v sume 520.479,95 eur k 31.12.2019. V čl. IV pod bodom B 1 - Závazky je uvedená rezerva ostatná dlhodobá na súdny spor BFF (pôvodný veriteľ ISS Facility, Lima, Intravena, Pulimedical) v sume 1.103.775 eur, predpokladaný rok použitia 2021. Zo záväzkov po lehote splatnosti je najvýznamnejšou položkou záväzkov voči spoločnosti BFF Central Europe, ktorej boli postúpené pohľadávky dodávateľom (Lima, Intravena, ISS Facility, Pulimedical) a ich suma ku dňu závierky predstavuje 1.990.592,62 eur. Pod bodom B písm. c/ je uvedený popis významných položiek záväzkov, záväzkov voči dodávateľom - spoločnosť BFF Central Europe postúpené pohľadávky od viacerých dodávateľov zdravotnej techniky, liekov, ŠZM, ktorý ku dňu 31.12.2018 predstavoval hodnotu 2.002.559,22 eur a ku dňu 31.12.2019 hodnotu 1.990.592,62 eur. V čl. V. - Informácie o výnosoch a nákladoch sú pod bodom 1 - Výnosy, uvedené okrem iného aj tržby z prevádzky prenájmu za ubytovanie v slobodárni a prenájmu priestorov neštátnym lekárom a cudzím osobám k 31.12.2019 v sume 266.730,07 eur a k 31.12.2018 v sume 263.078,56 eur. Tržby z prenájmu za ubytovanie v slobodárni k 31.12.2018 predstavovali sumu 63.292,30 eur a k 31.12.2019 sumu 63.182,02 eur. Tržby z prenájmu priestorov neštátni lekári a cudzí predstavovali k 31.12.2018 sumu 58.831,- eur a k 31.12.2019 sumu 63.168,97 eur. V správe je konštatované, že celková výška výnosov k 31.12.2019 bola vykázaná vo výške 43.554.269,92 eur, čo predstavuje nárast výnosov oproti roku 2018, kedy bola celková výška výnosov vykázaná vo výške 36.401.999,08 eur.

23. Kúpnu zmluvou zo dňa 9.1.2020 previedol predávajúci UNIPHARMA - 1. slovenská lekárnická akciová spoločnosť so sídlom Bojnice kupujúcemu Nemocnici s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach nábytok a vybavenie LEKÁRNE PRI NEMOCNICI Bojnice za kúpnu cenu 24.000,- eur. V Prílohe č. 1 k zmluve je uvedený súpis zariadenia lekárne, vrátane laboratória, umyvárky, skladu zdravotného materiálu, chodby, šatne a iné.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

26. Podľa § 2 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov, v znení neskorších predpisov, tento zákon sa nevzťahuje na nakladanie s finančnými prostriedkami, ktoré upravujú osobitné predpisy.

27. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu veci v správe právnických osôb, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na vyšší územný celok podľa osobitných predpisov.

28. Podľa § 3a ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu veci v správe právnických osôb v oblasti sociálnej pomoci, zdravotníctva a školstva, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na vyšší územný celok podľa osobitných predpisov

29. Podľa § 3a ods. 3 citovaného zákona, do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu aj veci v správe zriaďovateľov právnických osôb uvedených v odseku 1 písm. a), ktoré slúžili na plnenie úloh týchto právnických osôb a ktoré zriaďovateľ nepreviedol do správy týchto právnických osôb.

30. Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona, vyšší územný celok hospodári so svojím majetkom samostatne alebo prostredníctvom správcu majetku vyššieho územného celku (ďalej len "správca"), ktorým je jeho rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zriadená podľa osobitného predpisu.

31. Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona, správa majetku vyššieho územného celku je súhrn oprávnení a povinností správcu k tej časti majetku vyššieho územného celku, ktorú mu vyšší územný celok zveril do správy alebo ktorú správca nadobudol vlastnou činnosťou. Správca je oprávnený a povinný majetok vyššieho územného celku držať, užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti s ním, brať z neho úžitky a nakladať s ním v súlade s týmto zákonom a so zásadami hospodárenia s majetkom vyššieho územného celku.

32. Podľa § 6 ods. 3 cit. zákona, správca nemôže nadobudnúť majetok do svojho vlastníctva. Majetok, ktorý správca nadobúda, je vlastníctvom vyššieho územného celku. Správca vykonáva právne úkony pri nadobúdaní a správe majetku vyššieho územného celku v mene vyššieho územného celku. Správca koná v mene vyššieho územného celku pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku vyššieho územného celku, ktorý spravuje.

33. Podľa § 8 ods. 4 citovaného zákona, na majetok vo vlastníctve vyššieho územného celku uvedený v odseku 1 nemožno zriadiť záložné právo ani zabezpečovací prevod práva, uskutočniť výkon rozhodnutia, konkurzné konanie a vyrovnacie konanie podľa osobitných predpisov.

34. Podľa § 8 ods. 10 Zákona č. 523/2004 Z. z. - o rozpočtových pravidlách verejnej správy, výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov nepodliehajú prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie. Hnutel'ný majetok a nehnuteľný majetok obstaraný z prostriedkov poskytnutých zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie nepodlieha výkonu rozhodnutia podľa osobitných predpisov, s výnimkou výkonu rozhodnutia

na majetok obstaraný z prostriedkov štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie, o ktorom tak ustanovuje zmluva alebo rozhodnutie.

35. Podľa § 21 ods. 2 citovaného zákona, príspevková organizácia je právnická osoba štátu, obce alebo vyššieho územného celku, ktorá je na štátny rozpočet, rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku zapojená príspevkom a ktorej spravidla menej ako 50% výrobných nákladov je pokrytých tržbami. Platia pre ňu finančné vzťahy určené zriaďovateľom v rámci jeho rozpočtu.

36. Podľa § 24 ods. 7 citovaného zákona, príspevková organizácia uhrádza výdavky na prevádzku, opravy a údržbu hmotného majetku, ako aj na obstaranie hmotného a nehmotného majetku z vlastných zdrojov a z príspevku od zriaďovateľa, pričom vlastné zdroje používa prednostne. Zriaďovateľ poskytuje príspevkovej organizácii príspevok na prevádzku v takej výške, aby jej rozpočet bol vyrovnaný; to neplatí, ak je príspevková organizácia zdravotníckym zariadením, ktorému patrí úhrada za poskytnutú zdravotnú starostlivosť podľa osobitného predpisu. Zriaďovateľ môže príspevkovej organizácii krátiť alebo zvýšiť príspevok pri nedodržaní alebo zmene podmienok, za ktorých bol určený finančný vzťah medzi zriaďovateľom a príspevkovou organizáciou.

37. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

38. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný splatné faktúry v počte 119 ks v sume 269.941,36 eur, ktorých zaplata sa žalobca v súdnom konaní domáhal, nezaplatil, nebola sporná výška celkovej pohľadávky, ktorú žalovaný čo do základu ani výšky nenamietal a nebola sporná ani existencia zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018. Spornými skutočnosťami medzi stranami boli, či zmluva o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018 je platným právnym úkonom a či žalobca je aktívne vecne legitimovanou stranou sporu v súdnom konaní v súvislosti s tým, či sa na žalovaného vzťahuje exekučná imunita, prípadne sa exekučná imunita vzťahuje na jeho majetok. Pokiaľ by tvrdenie žalovaného, že celý jeho majetok je vylúčený z exekúcie, platilo, každý jeho záväzok by podľa názoru žalobcu bol nevyhnutelný, čo je podľa neho neakceptovateľné, v rozpore so všeobecnými platnými predpismi a každá dodávka tovaru žalovanému by bola bez garancie zaplata jej ceny. Zastával názor, že z ust. § 8 ods. 4 Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov, v znení neskorších predpisov vyplýva, že len na majetok vo vlastníctve VÚC, ktorý je uvedený v § 3 ods. 1 a v § 3a tohto zákona, nemožno uskutočniť výkon rozhodnutia, z čoho vyplýva, že exekučná imunita sa netýka akéhokoľvek majetku vo vlastníctve VÚC, ani akéhokoľvek majetku príspevkových organizácii zriadených VÚC, ale sa vzťahuje len k majetku uvedeného v § 3 ods. 1 a v § 3a tohto zákona. Zriaďovanie, zmena a zrušovanie príspevkových organizácii sú upravené v § 21 Zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a ich hospodárenie v § 24 tohto zákona, z ktorého vyplýva, že príspevková organizácia hospodári nielen so zvereným majetkom, ale aj s vlastným majetkom, čo bolo podľa žalobcu dôkazom toho, že žalovaného nie je možné považovať za subjekt, ktorý nemá majetok podliehajúci exekúcii. Žalobca právny vzťah medzi postupcom, spoločnosťou INTRAVENA s.r.o. so sídlom v Prešove a žalovaným definoval ako obchodnoprávny vzťah podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka založený uzavretím jednotlivých kúpnych zmlúv podľa § 409 Obchodného zákonníka. Zastával názor,

že postúpené pohľadávky nepredstavovali nespôsobilý predmet postúpenia podľa § 525 ods. 1 OZ. Tvrdil, že zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018, z nezaplatených faktúr, ani z iného listinného dôkazu predloženého v súdnom konaní nevyplývala existencia dohody zmluvných strán o zákaze postúpenia týchto pohľadávok, resp. že by takáto dohoda bola zmluvnými stranami zo zmluvy o postúpení pohľadávok inak uzavretá. Medzi postupcom a žalovaným neexistoval žiadny zhodný prejav vôle smerujúci k uzavretiu dohody o zákaze postúpenia predmetných pohľadávok a žalovaným nebol ani tvrdený takýto prejav vôle.

39. Žalovaný je príspevková organizácia Trenčianskeho samosprávneho kraja, ktorá hospodári okrem iného aj s majetkom VÚC za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti a podľa § 8 ods. 4 Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov, v znení neskorších predpisov, na majetok vo vlastníctve vyššieho územného celku uvedený v odseku 1 nemožno uskutočniť výkon rozhodnutia. Žalovaný namietal platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok s poukazom na cit. ust. § 525 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka v spojení s cit. ust. § 8 ods. 4 Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov v znení neskorších predpisov a tvrdil, že postúpenie pohľadávky je v rozpore s § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je nepripustné a žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok a stať sa ich veriteľom.

40. Súd v prejednávanej veci zastáva právny názor, že obrana žalovaného nie je opodstatnená. Z cit. ust. § 525 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva, že nemožno postúpiť pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Postupiteľným právom je pohľadávka, ktorú má veriteľ voči dlžníkovi, pričom podmienkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je okrem iného spôsobilý predmet postúpenia, t.j. aby išlo o pohľadávku spôsobilú na postúpenie. Právny poriadok vymedzuje osobitné kategórie pohľadávok, ktoré nemôžu byť predmetom postúpenia. Tie predstavujú výnimku z princípu všeobecnej prevoditeľnosti práva veriteľa na plnenie. Vo všeobecnosti platí, že nemožno postúpiť pohľadávky, ktorých postúpenie vylučuje samotný Občiansky zákonník v § 525 ods. 1 alebo iný všeobecne záväzný právny predpis alebo dohoda účastníkov záväzkového právneho vzťahu (§ 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Zákon vymedzuje nepostupiteľné pohľadávky tak, že ide o pohľadávky, ktoré nemôžu byť postihnuté výkonom rozhodnutia alebo exekúciou. Právny poriadok SR neobsahuje osobitné ustanovenia, ktoré by riešili postúpenie pohľadávok voči príspevkovým organizáciám, ktorou je aj žalovaný, ktorý hospodári s majetkom vyššieho územného celku za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti. Podľa názoru súdu postúpené pohľadávky uplatňované v prejednávanej veci na zaplatenie voči žalovanému, nepredstavujú nespôsobilý predmet postúpenia podľa cit. ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, to znamená, že obsah postúpenej pohľadávky sa so zreteľom na ochranu záujmov dlžníka v súvislosti so zmenou v osobe veriteľa nezmenil, ale ani nezhoršil. Žalovaný ako príspevková organizácia má preukázateľne časť svojich nákladov pokrytých tržbami, disponuje pri svojej činnosti aj iným majetkom ako je majetok mu zverený do správy a disponuje aj inými peňažnými prostriedkami ako sú mu poskytnuté z rozpočtu vyššieho územného celku. Žalovaný vykonáva aj podnikateľskú činnosť vo vlastnom mene v oblasti ubytovania, nakladania s nebezpečným odpadom, v oblasti nakladania s odpadmi, prenájom nehnuteľností, prevádzkovanie bazéna, sauny, parkovania, z ktorých má vlastné príjmy. To, že žalovaný má aj vlastné príjmy vyplýva z cit. ust. § 24 ods. 7 Zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov. Z

Výkazu ziskov a strát k 31.12.2018 predloženého žalobcom vyplýva, že tržby za vlastné výkony a tovar žalovaného predstavovali sumu 23.477.137,05 eur, ktoré tvorili tržby z predaja služieb. Ostatné výnosy z prevádzkovej činnosti žalovaného predstavovali sumu 11.762.871,40 eur. Uvedené údaje sú z roku, v ktorom bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok. Z listiny označenej ako Poznámky k 31.12.2019 vyplýva, že žalovaný vykonáva podnikateľskú činnosť. V čl. III. označenom ako Informácie o údajoch na strane aktív súvahy pod bodom B 1. - Pohľadávky, sú uvedené pohľadávky voči odberateľom v sume 4.026.280,83 eur netto a z popisu pohľadávky je zrejmé, že najvýznamnejšie sú pohľadávky voči zdravotným poisťovniam. Pod bodom B 2. - Finančný majetok, sú uvedené ceniny k 31.12.2018 v sume 1.193,90 eur a v sume 360,02 eur k 31.12.2019, finančné prostriedky na bankových účtoch k 31.12.2018 v sume 563.842,04 eur a v sume 520.479,95 eur k 31.12.2019. V čl. IV pod bodom B 1 - Závazky je uvedená rezerva ostatná dlhodobá na súdny spor BFF (pôvodný veriteľ ISS Facility, Lima, Intravena, Pulimedical) v sume 1.103.775 eur, predpokladaný rok použitia 2021. Zo záväzkov po lehote splatnosti je najvýznamnejšou položkou záväzkov voči spoločnosti BFF Central Europe, ktorej boli postúpené pohľadávky dodávateľom (Lima, Intravena, ISS Facility, Pulimedical) a ich suma ku dňu závierky predstavuje 1.990.592,62 eur. Pod bodom B písm. c/ je uvedený popis významných položiek záväzkov, záväzkov voči dodávateľom - spoločnosť BFF Central Europe postúpené pohľadávky od viacerých dodávateľov zdravotnej techniky, liekov, SZM, ktorý ku dňu 31.12.2018 predstavoval hodnotu 2.002.559,22 eur a ku dňu 31.12.2019 hodnotu 1.990.592,62 eur. V čl. V. - Informácie o výnosoch a nákladoch sú pod bodom 1 - Výnosy, uvedené okrem iného aj tržby z prevádzky prenájmu za ubytovanie v slobodárni a prenájmu priestorov neštátnym lekárom a cudzím osobám k 31.12.2019 v sume 266.730,07 eur a k 31.12.2018 v sume 263.078,56 eur. Tržby z prenájmu za ubytovanie v slobodárni k 31.12.2018 predstavovali sumu 63.292,30 eur a k 31.12.2019 sumu 63.182,02 eur. Tržby z prenájmu priestorov neštátni lekári a cudzí predstavovali k 31.12.2018 sumu 58.831,- eur a k 31.12.2019 sumu 63.168,97 eur. V správe je konštatované, že celková výška výnosov k 31.12.2019 bola vykázaná vo výške 43.554.269,92 eur, čo predstavuje nárast výnosov oproti roku 2018, kedy bola celková výška výnosov vykázaná vo výške 36.401.999,08 eur.

41. Žalobcovi postúpené pohľadávky podľa názoru súdu nepredstavujú nespôsobilý predmet postúpenia z dôvodu uspokojovania verejných potrieb tak, ako to uvádzal žalovaný, pretože nešlo o postúpenie prostriedkov poskytnutých zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu Európskej únie, ale o pohľadávky predstavujúce nezaplatenú cenu liekov, liečiv a zdravotníckeho materiálu a žalovaný, tak ako bolo preukázané vyššie, ako príspevková organizácia VÚC má časť svojich nákladov pokrytých vlastnými tržbami a pri svojej činnosti disponuje aj inými peňažnými prostriedkami, než sú prostriedky poskytnuté z rozpočtu VÚC, ktoré nepodliehajú exekúcii. V danom prípade ide o pohľadávky vzniknuté na základe súkromnoprávneho záväzkového vzťahu medzi spoločnosťou INTRAVENA s.r.o. so sídlom v Prešove a žalovaným, ktorý bol založený jednotlivými objednávkami žalovaného predstavujúcimi kúpne zmluvy podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Zákaz postúpenia verejnoprávných pohľadávok sa týka len tých pohľadávok, ktoré vznikli z výkonu verejnej moci, ktorá bola príslušnému subjektu zverená na základe zákona, napr. dane, poplatky, pokuty. Pohľadávky za dodaný zdravotnícky materiál nepatria medzi pohľadávky verejnoprávneho charakteru. Keďže postúpenie sa týkalo pohľadávok z titulu nároku na zaplatenie kúpnej ceny za dodaný tovar, nešlo o postúpenie prostriedkov poskytnutých zo

štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie a žalovaný ako príspevková organizácia má časť svojich nákladov pokrytých vlastnými tržbami, čo bolo v konaní žalobcom preukázané.

42. V konaní žalobca listinnými dôkazmi nepochybne preukázal, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018 disponoval aj vlastnými peňažnými prostriedkami získanými vlastnou podnikateľskou činnosťou, než sú prostriedky, ktoré mu boli poskytnuté z VÚC ako príspevok a ktoré exekúcii nepodliehajú. S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd postúpenie pohľadávok na základe zmluvy č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018 nepovažoval za neplatný právny úkon podľa cit. ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, na základe čoho žalobca bol aktívne vecne legitimovanou stranou sporu a dôvodne sa voči žalovanému domáhal uplatneného nároku na zaplatenie ceny za zdravotnícky materiál a lieky, ktorý mu bol postúpený na základe platne uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018. Postúpením pohľadávok voči žalovanému žalobcovi nebolo porušené cit. ust. § 525 ods.1 veta druhá Občianskeho zákonníka v spojení s cit. ust. § 8 ods. 4 Zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov. Postúpenie pohľadávok bolo prípustné, pretože pohľadávky voči žalovanému nemali verejnoprávny ale súkromnoprávny charakter, v dôsledku čoho môžu byť postihnuté výkonom rozhodnutia. Súd mal jednoznačne preukázané, že žalovaný pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ktorou je i poskytovanie zdravotnej starostlivosti, hospodári nielen s majetkom svojho zriaďovateľa, TSK, ale disponuje aj s vlastným majetkom a vlastnými prostriedkami, ktoré nadobudol z vlastných zdrojov výkonom podnikateľskej činnosti a práve tento majetok môže byť postihnutý výkonom rozhodnutia. Na žalovaného sa preto nevzťahuje ustanovenie § 8 ods. 4 Zákona č. 446/2001 Z.z., ktorý sa vzťahuje len na majetok vo vlastníctve VÚC.

43. Súd poukazuje aj na rozsudok NS SR zo dňa 11.4.2017 vo veci sp. zn. 3Cdo/2/2016, v ktorom dovolací súd riešil obdobný právny problém ako v prejednávanej veci. Najvyšší súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že "(Ne)platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 525 ods. 1 veta druhá OZ je nevyhnutné posudzovať vždy v intenciách ustanovenia vylučujúceho postihnutelnosť určitej pohľadávky, pričom dovolací súd bol toho názoru, že pre vyslovenie neplatnosti postúpenia pohľadávky v prípadnom spore musí byť bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že pohľadávka je absolútne nevyhnutná. V preskúmanom prípade ide o ustanovenie § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z.z., ktoré predstavuje legislatívny nástroj ochrany prostriedkov štátneho rozpočtu a prostriedkov Európskej únie. Otázke exekučnej imunity majetku štátu a výkladu predmetného ustanovenia sa v náleze zo 4. júla 2012 sp. zn. PL. ÚS 111/2011 (ďalej len „Nález“) komplexne venoval Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Pri interpretácii ustanovenia § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z.z., okrem iného, uviedol, že tento „nepokrýva podľa názoru ústavného súdu všetky peňažné prostriedky vynakladané zo štátneho rozpočtu ... Na mieste je preto reštriktívny výklad.“ Tiež uviedol, že zo systematického a logického hľadiska je normatívny obsah tohto ustanovenia celkom odlišný od matérie obsiahnutej v predchádzajúcich odsekoch zákona § 8 zákona č. 523/2004 Z.z., pretože v skutočnosti vôbec neupravuje výdavky štátneho rozpočtu, ale len zákaz exekúcie voči (niektorým) prostriedkom poskytnutým zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie. Navyše poukázal na možnosť vzniku absurdnej situácie ako dôsledok rozširujúceho výkladu daného ustanovenia, keďže výdavkami štátneho rozpočtu sú napríklad aj prostriedky slúžiace na úhradu plátov štátnych zamestnancov (malo by teda tiež ísť „o prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu“). Pri

širokom výklade by to znamenalo, že časť majetkovej podstaty fyzickej osoby tvorená platom štátneho zamestnanca by nebola postihnuteľná prostriedkami núteného výkonu exekučného titulu znejúceho na tohto štátneho zamestnanca ako na povinného. Ústavný súd v Náleze v súvislosti s ustanovením § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z.z. považoval za rozhodujúce, že prostriedky poskytnuté podľa predmetného ustanovenia budú tvoriť v subjektoch na strane povinného v zásade iba časť ich majetku, čo v konečnom dôsledku znamená absenciu príčinnej súvislosti medzi exekučnou imunitou štátu zakotvenou v tomto ustanovení a prípadnou nevykonalnosťou pohľadávky v exekučnom konaní. Zároveň pripomenul, že „exekúcie vedené v budúcnosti v týchto prípadoch môžu byť úspešné, aj keď nebudú môcť postihnúť časť majetku týchto organizácií spadajúceho pod ochranu podľa § 8 ods. 10 zákona o rozpočtových pravidlách“. Uvedené dosvedčuje aj vyjadrenie Ministerstva financií SR v preskúmvanej veci (č.l. 1359 spisu), podľa ktorého „Ministerstvo životného prostredia SR je štátnou rozpočtovou organizáciou, ktorá hospodári samostatne podľa schváleného rozpočtu, a to predovšetkým s prostriedkami, ktoré jej boli poskytnuté zo štátneho rozpočtu, avšak môže hospodáriť aj s inými prostriedkami“. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že ústavný súd v rámci spomínaného Nálezu, okrem iného, vyslovil právnu úpravu zakladajúcu absolútnu exekučnú imunitu štátu za nesúladnú s Ústavou SR a Dohovorom o ochrane základných ľudských práv a slobôd, následkom čoho stratili platnosť niektoré napadnuté ustanovenia. Po publikovaní Nálezu bola zákonodarcom prijatá novela Exekučného poriadku (zákon č. 230/2012 Z.z.), ktorým došlo k zavedeniu tzv. relatívnej exekučnoprávnej imunity určitého majetku štátu, čo v praxi znamená, že voči určitým majetkovým hodnotám je exekúcia absolútne neprípustná. Dovolací súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že ustanovenie § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z.z. nevyklučuje z exekúcie celý majetok rozpočtových organizácií, a preto je opodstatnené konštatovanie, že nie je možné iba s poukazom na uvedené ustanovenie bez ďalšieho vysloviť neplatnosť Zmluvy. Z výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že exekučnoprávna imunita sa vzťahuje nie na príslušný subjekt, ale na konkrétny majetok (porovnaj aj nálezy ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 240/2010, sp. zn. II. ÚS 509/2010). Neplatnosť Zmluvy by mohla nastať len v prípade, ak by bolo preukázané, že v čase uzavretia Zmluvy neexistoval majetok mimo rámca § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z.z.."

44. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.9.2019 vo veci sp. zn. 3Cob/60/218, v ktorej žalobca proti žalovanému, Univerzitetnej nemocnici L. Pasteura Košice, uplatnil nárok na zaplatenie kúpnej ceny za predaj zdravotníckeho materiálu, ktorý mu bol postúpený na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2017//02/57 od spoločnosti Operatíva medicínska spoločnosť s.r.o., v ktorej žalovaný okrem iných skutkových tvrdení tvrdil aj to, že predmetné pohľadávky nebolo možné postúpiť podľa § 525 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že boli verejnoprávneho charakteru a vo všeobecnosti boli vylúčené z postúpenia. "Odvolací súd k námietke žalovaného, že postúpenie pohľadávky predstavuje nespôsobilý predmet postúpenia podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda obsah postúpených pohľadávok by sa so zreteľom na ochranu záujmov dlžníka v súvislosti so zmenou v osobe veriteľa zmenil (zhoršil), uviedol, že z postúpenia sú vylúčené len tie pohľadávky, ktoré sú späté s osobou pôvodného veriteľa do takej miery, že ich plnenie je nemožné úplne alebo je nemožné bez toho, aby došlo k zmene ich obsahu. Toto ustanovenie zákona zabezpečuje dlžníkovi ochranu pred zhoršením jeho postavenia v záväzkovom právnom vzťahu. Peňažná pohľadávka voči dlžníkovi však nie je spojená s osobou pôvodného veriteľa. Keďže jej obsahom je povinnosť dlžníka plniť svoj záväzok v peniazoch a právo veriteľa požadovať plnenie. Plniť v peniazoch môže každá osoba. Postúpením peňažnej

pohľadávky sa preto postavenie dlžníka nezhoršuje a zmena veriteľa peňažnej pohľadávky nemá vplyv na jej obsah a výkon práva iným, než pôvodným veriteľom pre dlžníka neznamená zmenu záväzku v jeho neprospech. Konštatoval, že pohľadávky, ktoré boli postúpené rozporovanou zmluvou o postúpení, nie sú pohľadávkami vyplývajúcimi z predpisov verejného práva, ale sú pohľadávkami zo súkromnoprávneho záväzkového vzťahu medzi dvoma subjektami založeného obchodnoprávnou kúpnu zmluvou podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka."

45. Na Okresnom súde v Prievidzi boli vedené ďalšie dve súdne konania medzi stranami sporu, predmetom ktorých bolo zaplatenie peňažných pohľadávok nadobudnutých žalobcom na základe zmlúv o postúpení pohľadávok. Obrana žalovaného bola totožná ako v prejednávanej veci, t.j. že zmluvy o postúpení pohľadávok boli neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a žalobca nebol v súdnom konaní aktívne vecne legitimovanou stranou sporu. Vo veciach vedených pod sp. zn. 11Cb/9/2019, 11Cb/10/2019 súd žalobám vyhovel, obranu žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú. Veci nie sú právoplatne skončené pre podané odvolania žalovaného voči rozsudkom súdu prvej inštancie.

46. Súd preto v prejednávanej veci na základe vykonaného dokazovania nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy považoval za preukázaný, pretože neboli splnené podmienky uvedené v § 8 ods. 10 Zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, ani podmienky uvedené v § 8 ods. 4 Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov pre aplikáciu § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka na žalobcom uplatnenú pohľadávku v súvislosti s jej postúpením, pričom súd rešpektoval aj právny názor NS SR vyslovený v rozsudku vo veci vedenej pod sp. zn. 3Cdo/2/2016 zo dňa 11.4.2017. K stanovisku Ministerstva financií SR zo dňa 5.8.2020 predloženého žalovaným súd uvádza, že predmetné stanovisko pre rozhodnutie súdu nie je záväzné a má len informatívny charakter. Obsahom stanoviska je citácia niektorých ustanovení Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov a skutočností, ktoré boli súdu už známe.

47. Omeškanie žalovaného bolo posúdené podľa § 365 a 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Deň nasledujúci po splatnosti jednotlivých faktúr nastalo u neho omeškanie, odkedy je povinný zaplatiť žalobcovi 9% ročný úrok z omeškania, výška ktorého zodpovedá ust. § 1 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., v platnom znení.

48. Výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť, predstavuje sumu 40,- eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania (§ 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., v platnom znení). Z ust. § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., v platnom znení vyplýva, že výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania. Z dôvodovej správy k § 2 citovaného nariadenia vyplýva, že "predmetný novelizačný bod transponuje ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice 2011/7/EU. Ustanovenie určuje výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky u osoby dlžníka, ktorú smernica 2011/7/EU definuje minimálne na úrovni 40,- eur. Členské štáty s v rámci transpozície smernice 2011/7/EU v súlade s jej čl. 12 ods. 3 môžu ustanoviť paušálnu náhradu vo vyššej sume ako 40,- eur, uvedené však predkladateľ vyhodnotil v podmienkach Slovenskej republiky a najmä vzhľadom na skutočnosť, že nárok na paušálnu náhradu vzniká bez ohľadu na sumu

nezaplatenej (splatnej) pohľadávky veriteľa a dobu dlžníkovho omeškania (jeden deň alebo jeden rok), za nevhodné a hlavne neprimerané a neproporcionálne opatrenie. Paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky predstavuje náhradu tzv. administratívnych interných monitorovacích nákladov, ktoré vznikajú veriteľovi pri kontrole dodržiavania zmluvných záväzkov (ide najmä o náklady na vedenie evidencie pohľadávok, náklady súvisiace s telefonickou alebo písomnou urgenciou dlžníka, táto však nie je podmienkou pre vznik nároku na paušálnu náhradu nákladov). Paušálna náhrada však má slúžiť len na „náhradu“ toho druhu nákladov, ktoré vznikajú veriteľovi v súvislosti s monitorovaním jeho pohľadávok a „stavu (prípadne rozsahu) ich uspokojenia“.

49. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16.2.2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách v článku 6 ods. 1, 2, 3 - Náhrada nákladov na vymáhanie, uvádza, že členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa úrok z omeškania stane splatným v rámci obchodných transakcií v súlade s článkom 3 alebo 4, bol veriteľ oprávnený získať od dlžníka minimálne paušálnu sumu vo výške 40 eur.

Členské štáty zabezpečia, aby paušálna suma uvedená v odseku 1 bola splatná bez potreby upozornenia a bola náhradou za vlastné náklady veriteľa na vymáhanie.

Veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať okrem paušálnej sumy uvedenej v odseku 1 primeranú náhradu všetkých nákladov na vymáhanie presahujúcich túto paušálnu sumu a vzniknutých v dôsledku dlžníkovho omeškania s platbou. Tieto náklady by mohli zahŕňať náklady vzniknuté okrem iného v dôsledku využitia služieb právnikov alebo spoločnosti na vymáhanie dlhov.

50. Preambula smernice v článkoch 2, 3 uvádza, že dôvodom prepracovania Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29.6.2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách bola skutočnosť, že väčšinu tovaru a služieb v rámci vnútorného trhu dodávajú hospodárske subjekty iným hospodárskym subjektom a orgánom verejnej moci na základe odložených platieb, keď dodávateľ poskytne svojmu zákazníkovi čas na zaplatenie faktúry podľa dohody strán, podľa údajov na faktúre dodávateľa alebo podľa zákona. Mnoho platieb v obchodných transakciách medzi hospodárskymi subjektmi alebo medzi hospodárskymi subjektmi a orgánmi verejnej moci sa uskutočňuje neskôr, než ako sa dohodlo v zmluve alebo stanovilo vo všeobecných obchodných podmienkach. Hoci bol tovar dodaný alebo služby poskytnuté, mnohé zodpovedajúce faktúry sú zaplatené dlho po termíne splatnosti. Takéto oneskorené platby negatívne ovplyvňujú likviditu a komplikujú finančné hospodárenie podnikov. Takisto ovplyvňujú konkurencieschopnosť a ziskovosť podnikov v prípade, keď veriteľ z dôvodu oneskorenej platby musí získať finančné prostriedky z externých zdrojov. Riziko týchto negatívnych vplyvov sa výrazne zvyšuje v období hospodárskeho poklesu, keď je prístup k financovaniu zložitejší. Takáto zmena by takisto mala zahŕňať zavedenie konkrétnych ustanovení o lehotách splatnosti a náhrade nákladov vzniknutých veriteľovi a okrem iného by tiež mala znamenať, že vylúčenie práva na náhradu nákladov na vymáhanie by sa malo považovať za značne nevýhodné, ak sa nepreukáže opak (článok 12 preambuly smernice). S cieľom odradiť od oneskorených platieb je potrebné, aby veritelia dostali spravodlivú náhradu nákladov na vymáhanie, ktoré im vznikli v dôsledku oneskorenej platby. Náklady na vymáhanie by mali takisto zahŕňať náklady na vymáhanie administratívnych nákladov a náhradu za interné náklady, ktoré vznikli v dôsledku oneskorenej platby, pre ktoré by sa mala v tejto smernici stanoviť paušálna minimálna suma, ktorá sa môže kumulovať spolu s úrokom z omeškania. Náhradou v podobe paušálnej sumy

by sa mali obmedziť administratívne a interné náklady spojené s vymáhaním. Náhrada nákladov na vymáhanie by sa mala určiť bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne ustanovenia, na základe ktorých môže vnútroštátny súd priznať náhradu veriteľovi pre akúkoľvek ďalšiu škodu súvisiacu s oneskorenou platbou dlžníka. Okrem nároku na zaplatenie paušálnej sumy na pokrytie interných nákladov na vymáhanie by veritelia takisto mali mať nárok na náhradu ostatných nákladov na vymáhanie, ktoré im vzniknú v dôsledku oneskorenej platby dlžníka. Takéto náklady by mali zahŕňať najmä náklady, ktoré vznikli veriteľom v dôsledku využitia služieb právnikovi alebo spoločnosti na vymáhanie pohľadávok (články 19, 20 preambuly smernice).

51. V prejednávanej veci bolo medzi stranami nesporné, že žalobca voči žalovanému uplatnil na zaplatenie pohľadávku v celkovej výške 269.941,36 eur pozostávajúcu zo 119 samostatných pohľadávok, ktoré mu boli účtované samostatnými faktúrami za dodávku liekov, liečiv, prípadne zdravotníckeho materiálu. Rovnako bolo nesporné, že zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018 spoločnosť INTRAVENA s.r.o. so sídlom v Prešove ako postupca postúpila pohľadávky voči žalovanému špecifikované v Prílohe č. 1 k zmluve v celkovej výške 269.941,36 eur žalobcovi ako postupníkovi a že súčasťou zmluvy o postúpení pohľadávok bola aj Príloha č. 1, v ktorej bol špecifikovaný zoznam postúpených pohľadávok. Podľa názoru súdu, žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie pohľadávky v celkovej výške 269.941,36 eur vyplýva práve z uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok a uplatnil ho v jedinom súdnom konaní, na základe čoho mu patrí paušálna náhrada nákladov v sume 40,- eur. Paušálna náhrada má slúžiť len na náhradu administratívnych nákladov, ktoré vznikajú veriteľovi v súvislosti s monitorovaním jeho pohľadávok a stavu, prípadne rozsahu ich uspokojenia. Má byť náhradou za v l a s t n é n á k l a d y veriteľa na vymáhanie a je určená na to, aby veritelia dostali spravodlivú náhradu nákladov na vymáhanie, ktoré im vznikli v dôsledku oneskorenej platby, tak ako uvádza Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16.2.2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách vo svojej Preambule a v článku 6 ods. 2. Má slúžiť na pokrytie vlastných výdavkov veriteľa spojených s uplatnením pohľadávky určenej fixnou sumou. Súd preto právny názor žalobcu, že náhrada nákladov v sume 40,- eur patrí veriteľovi za každú faktúru, ktorou bola dlžníkovi fakturovaná konkrétna cena za dodaný tovar s tým, že súd nie je oprávnený moderovať, resp. vôbec nepriznať túto náhradu nákladov, nepovažoval za správny.

52. Žalobca voči žalovanému uplatnil na zaplatenie pohľadávku, ktorú nadobudol na základe jednej zmluvy o postúpení pohľadávok. Hoci každá z nezaplatených pohľadávok bola samostatne uplatniteľná a vymáhateľná v súdnom konaní na základe samostatných žalôb, právnym dôvodom ich uplatnenia žalobcom v súdnom konaní bolo ich postúpenie na základe jednej zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2018/04/46 zo dňa 17.4.2018, z čoho vyplýva, že žalobca v čase uplatnenia pohľadávky súdnou cestou nemohol mať žiadny racionálny dôvod na to, aby každú nezaplatenú faktúru, ktorá tvorila prílohu zmluvy o postúpení pohľadávok, uplatňoval voči žalovanému samostatne. Žalobcom uplatnená náhrada paušálnych nákladov v sume 4.760,- eur za 119 faktúr odporuje účelu a zmyslu tohto inštitútu, ktorý nemá slúžiť ako sankcia za oneskorené platby, ale má predstavovať s p r a v o d l i v ú náhradu za v l a s t n é n á k l a d y veriteľa na vymáhanie, ktoré mu vznikli v dôsledku oneskorenej platby. Do vlastných nákladov si však žalobca nemôže započítať náhradu nákladov, ktoré v súvislosti s vymáhaním splatnej pohľadávky vznikli jeho právnenému predchodcovi. Priznanie náhrady

paušálnych nákladov v sume 4.760,- eur žalobcovi by odporovalo cieľu, ktorý bol prijatím Zákona č. 9/2013 Z.z. sledovaný a náhrada vypočítaná žalobcom ním prezentovaným spôsobom by nevyjadrovala spravodlivú hodnotu jeho vlastných nákladov na vymáhanie pohľadávky. Podľa názoru súdu podstatný pre posúdenie výšky náhrady nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky je právny dôvod, na základe ktorého sa veriteľ domáha v súdnom konaní zaplatenia svojej splatnej pohľadávky voči dlžníkovi. V tejto súvislosti súd poukazuje na obsah rozsudku Krajského súdu Trenčín č.k. 27Co/104/2019-268 zo dňa 27.12.2019, v ktorom odvolací súd konštatoval, že "zmyslom zavedenia úpravy podľa § 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. je kryť náklady žalobcu spojené s uplatnením pohľadávky, pričom z hľadiska posúdenia, či žalobcovi prináleží za každú jednotlivú faktúru samostatne tiež samostatná paušálna náhrada (ako to nárokoval v žalobe) nie je rozhodujúca kvantitatívna zložka jednotlivých faktúr, ale množstvo podaní, ktorými boli nároky uplatnené a keďže žalobca nároky na jednotlivé mesačné nájomné uplatnil jednou žalobou, s poukazom na zmysel a účel tohto nároku, ktorým nie je sankcionovanie dlžníka, ale paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pričom paušálnu náhradu stanovenú predpisom vo výške 40,- eur žalovaný 1/ po vydaní platobného rozkazu žalobcovi uhradil, nebol pri spravodlivej interpretácii dotknutého zákonného ustanovenia, v ktorom má pôvod uplatnený nárok možný iný záver ako ten, že nad rámec uhradenej sumy 40,- eur z tohto titulu nemá žalobca nárok na zaplatenie ďalšej sumy 440,- eur (11 x 40,- eur), teda zamietajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie vzťahujúce sa k tomuto nároku odvolací súd považuje za v plnom rozsahu vecne správne. Inštitút paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky bol do nášho právneho poriadku zavedený novelou s účinnosťou od 01.02.2013, a to zákonom č. 9/2013 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník) v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony a jej účelom bolo splnenie si harmonizačnej povinnosti a implementovanie do národného právneho poriadku pravidiel vyplývajúcich zo Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo dňa 16.02.2011, ktorým reagovala Európska únia na nedostatočnú platobnú disciplínu dlžníkov a s tým súvisiace omeškanie s plnením peňažných záväzkov. Tento nový nárok veriteľov v boji proti oneskoreným platbám dlžníkov, vyplýva z ustanovenia článku 6 ods. 1 Smernice. Predpokladom na to, aby bolo možné hovoriť, že vznikol nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, je nevyhnutná existencia pohľadávky veriteľa po lehote splatnosti. Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv. V konkrétnostiach posudzovanej veci je právnym dôvodom vzniku záväzku zmluva o nájme nebytových priestorov. Faktúra sama osebe nie je právnym základom vzniku pohľadávky, je to len daňový doklad. Žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie nájomného má pôvod v jednej zmluve o nájme nebytových priestorov, z obsahu ktorej vyplýva, že zmluvné strany si dohodli nájom nebytových priestorov v zmysle špecifikácie zmluvy na dobu určitú, pričom si zmluvné strany dohodli, že nájomné bude hradené nájomcom v mesačných splátkach, čo nemožno chápať inak, ako dohodu zmluvných strán o čase plnenia ceny nájomného, ide teda podľa názoru odvolacieho súdu o pohľadávky (rozumej jednotlivé mesačné splátky nájomného), ktoré nemajú samostatný právny základ, ale len jeden právny základ, majúci pôvod v zmluve o nájme nebytových priestorov, a tak podľa názoru odvolacieho súdu už len z tohto dôvodu má veriteľ nárok na jednorazovú náhradu paušálnych nákladov spojených s uplatnením pohľadávky len vo výške 40,- eur, ktoré mu však žalovaný 1/ už uhradil a nie na ním nárokovanej ďalšej sumy 440,- eur ako jedenásť násobok tejto sumy odvíjajúcej sa od jednotlivých vystavených faktúr na mesačné nájomné. Samotný pojem uplatnenia práva, s ktorým sa spája v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nárok veriteľa, nie je v

právnom poriadku explicitne definovaný a najčastejšie sa používa pojem „uplatniť právo“ v procesnoprávnom zmysle, teda v súdnom konaní. Tiež ustanovenie článku 6 slovenského znenia Smernice, je označený ako náhrada nákladov za vymáhanie, čo v kontexte celej Smernice naznačuje práve procesnoprávne vymáhanie pohľadávok a má kryť výdavky veriteľa spojené s uplatnením pohľadávky určené fixnou sumou. V posudzovanej veci si žalobca dlžné nájomné, ako sumár čiastkových mesačných dlžných platieb nájomného, uplatnil v súdnom konaní jednorazovo a spoločne, a to jediným návrhom na vydanie platobného rozkazu. Preto identicky ako súd prvej inštancie, posúdil tiež odvolací súd, že aj z tohto pohľadu mu prináleží výška paušálnej náhrady nákladov len vo výške 40,- eur. Odvolací súd poukazuje tiež na bod 19 Preambuly Smernice, v ktorom sa uvádza v súvislosti s týmto inštitútom, že veritelia by mali dostať spravodlivú náhradu nákladov na vymáhanie, ktoré im vznikli v dôsledku oneskorenej platby. V okolnostiach posudzovanej veci, by tak ani z tohto pohľadu interpretácia dotknutého ustanovenia podsúvaná žalobcom v tom zmysle, že napriek uplatneniu (vymáhaniu) dlžného nájomného ako sumáru mesačných nájomných jedinou žalobou, by mu mala patriť za každú mesačnú splátku nájomného s ktorou bol žalovaný 1/ v omeškaní, samostatne paušálna náhrada nákladov vo výške 40,- eur, nemohla byť považovaná za súladnú so zmyslom zavedeného inštitútu, pretože by odporovala vo svetle jeho účelu spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi účastníkmi, ku ktorému zavedenie tohto inštitútu nepochybne smerovalo. Súd prvej inštancie v tomto smere dôvodne poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2221/2007, vychádzajúc z ktorého „Soud musí nejen respektovat právo, ale aj jeho výklad a aplikace musí směřovat k výsledku spravedlivému. Právo musí být především nástrojem spravedlivosti, nikoli souborem právních předpisu, které jsou mechanicky a formalisticky aplikovány bez ohledu na smysl a účel toho kterého zájmu chráneného příslušnou normou“.

53. Na základe vyššie uvedeného právneho názoru súdu bola žaloba žalobcu v prevyšujúcej časti uplatnenej náhrade paušálnych nákladov na vymáhanie pohľadávky ako nedôvodná zamietnutá.

54. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol úspešný v časti uplatnenej istiny v sume 269.941,36 eur, úroku z omeškania z jednotlivých nesplatených faktúr a v časti náhrady paušálnych nákladov v sume 40,- eur oproti žalovaným nákladom v sume 4.760,- eur. Žalobca mal neúspech v časti príslušenstva istiny, preto ho súd hodnotil 10% vo vzťahu k celku, na základe čoho mu priznal pomernú náhradu trov konania vo výške 80%, ktorá predstavuje jeho čistý úspech vo veci, keď jeho úspech predstavoval 90% a neúspech 10%. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nevznikol, pretože jeho neúspech vo veci prevyšoval úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.

V Prievidzi dňa 9. júna 2022

JUDr. Katarína Zajacová
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Simona Vavrová